

Медији су прекјуче објавили [вест](#) да су представници четири општине са севера *Косова и Метохије*, већински насељене српским становништвом - основале "привремену скупштину *Косова и Метохије*" чиме, како је објаснио изабрани председник тог тела, бране уставни поредак Републике Србије и Србију уопште. Званични Београд је ово, најновије организовање сопствених грађана и њихове прве одлуке осудио назвавши га ["прављењем фатаморгане"](#), које не доприноси бољитку и европској перспективи земље.

Очекивано, *другосрбијашки* медији су се из својих разлога придружили нападу на "авант уристе који дестабилизују цео регион", а већина коментатора патриотских гласила догађај је поздравила [егзалтираним подврискивањем](#). Међутим, као неко ко памти дуже од просечне српске кокошке, морам да подсетим на пар ситница...

Давне 1991. године српски, по важећем уставу СФРЈ један од два конститутивна народа *Социјалистичке Републике Хрватске* нашао се у проблему сличном овоме који данас оптерећује косметске Србе; демократска "гибања" у источној Европи довела су до потреса и на југословенској политичкој сцени, федералне власти се (како ко) углавном нису снашле и активирало се неколико сепаратистичких покрета у појединим чланицама федерације. Један од таквих покрета је био и ХДЗ (Хрватска демократска заједница) на челу са бившим комунистичким генералом *Фрањом Туђманом*; кокетирањем са усташлуком, фалсификовањем историје и ангажовањем лобиста широм

Пише: Драгослав Павков
понедељак, 08 јул 2013 09:57

света, хрватски сепаратисти су у једном моменту дошли у ситуацију да победе на првим демократским изборима, на страну победника преведу комунистичког конвертита *Ивицу Рачана*

(који је узгред буди речено, ХДЗ-у укњижио и све гласове "урбаних Срба"□

који су покушали да испадну паметни, па су одбили да гласају за " *сељачине из крајишких вукојебина и прочетнички" СДС*

) и практично - преузму комплетну власт у републици – једној од чланица федералне Југославије. Након неких контроверзних одлука хрватског Сабора, по правилу праћених шовинистичким написима по медијима (који су често ишли до отвореног расистичког трабуњања хрватских угледника) - Срби из делова Хрватске где су чинили већину становништва, одговорили су конституисањем "својих" органа - *Заједнице српских општина, Српске аутономне области Крајина* и коначно

Републике Српске Крајине

.

А онда је отпочео прљави и крвави плес у режији страних центара моћи, домаћих издајника и страних плаћеника, уз здушну подршку недораслих и неодговорних српских политиканата који су јурнули на власт као муве на оно о чему се углавном не пише на пристојним местима.

Оно што овде желим да истакнем је аналогија са ситуацијом на Косову и Метохији данас.

- У априлу '91. године "тамо" смо имали Социјалистичку Републику Хрватску – *de iure* чланицу СФРЈ, а

de

facto

- отцепљени део територије суверене и међународно признате државе, где један сепаратистички покрет покушава да успостави своје вредности и своју власт на целој територији, без обзира на мишљење већине грађана који живе "диљем" те територије.

- Данас, јула 2013. "овде" имамо Аутономну покрајину Косово и Метохија по важећем Уставу Републике Србије - неутуђиви део Републике Србије, фактички - независну државу коју је поред (пре)више чланица УН пузајући и прикривено, безобразно обмањујући сопствене бираче признао и режим у Београду. Као и недавно у Хрватској, данас широм јужне српске покрајине одметнути представници већинског народа (у овом случају националне мањине као комунистичке конструкције) покушавају да успоставе етничку мајоризацију и власт на целој територији своје "државе".

- Пре много година - 1. априла 1991. године, покушавајући да за свој (и општесрпски) интерес снажније веже србијанске власти и савезну државу, *Скупштина САО Крајине* донела је декларацију о иступању из састава Хрватске и прикључењу Србији ради останка у саставу Југославије. Разлика између те декларације и ове "косовске" састоји се само у томе што је ону Слободан Милошевић игнорисао и багателисао, док се о овој актуелни режим у Београду изјаснио – одбацивањем.

- Ко је у ком случају поступио поштеније – Милошевићева или Вучићева екипа, тема је за посебну расправу; оно што је пре двадесетак година могло само да се претпоставља (али тешко да се у то поверује), да ће Срби из Србије углавном мирно попут блажених овчица гледати како им сународнике војне пензионере у Сплиту "процесуирају" као "сураднике КОС-а и четничке снајперисте", убијају осјечке домаћице као "заповједнике ћетнићких црних тројки", дивљање Мерчепових сабораца по Вуковару, србијански режим већ два дана саопштава косовским Србима у брк: Србија не стоји и никада (више) неће стати иза вас! Лично, на томе сам им захвалан.

